

మలభక్తైలి తెనుగు తేటగీత పద్యాల్లో సంక్షిప్త

భ గ వ ద్గీ త

వంగపండు అప్పలస్వామి

ఎం.ఏ. (ఫారిటీక్స్) ఎం.ఏ. (తెలుగు) బి.ఇ.డి.

లెక్చరర్, పాఠ్యతీపురం

విశ్వకళాపరిషత్

సరస్వతీ నిలయం

హైదరాబాద్

1 ప్రథమ ముద్రణ
1974

ప్రచురణ :
విశ్వకళా పరిషత్
హైదరాబాద్

సర్వహక్కులు రచయితవి

ముద్రణ :
అశ్వినీ ప్రింటర్స్,
బి.పీ.ఆర్. బాగ్
హైదరాబాద్

వెల : రు. 3-00

ప్రతులకు :
సరస్వతీ నిలయం
3-6-321/1 హైదర్ గూడ
హైదరాబాద్ - 500001
తెలిఫోన్ : 35123

ప రి చ య ము

దేవులపల్లి రామానుజరావు

శైక్యబరీ ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్ అధ్యక్షులు హైదరాబాదు

శ్రీ వంగపండు అప్పలస్వామిగారు పార్వతీపురం కళాశాలలో లెక్చరర్ గా పనిచేస్తున్న విద్యాధిక యువకులు. వీరు తెలుగు - రాజ నీతి శాస్త్రము రెండింటిలోను ఎం. ఏ. పట్టభద్రులు ఇప్పటివరకు అర డజనుకు పైగా గ్రంథాలను వ్రాసిన రచయిత. పద్యము, పంచనము రెండింటిలో సిద్ధహస్తులు.

ప్రస్తుతము తెలుగు పాఠశాలలోకానికి అందజేస్తున్న “శ్రీ భగవ ద్గీత” సులభశైలిలో తేటగీతులలో వ్రాసిన చిన్న కబ్బిము. గడచిన వేయి సంవత్సరాలకు పైగా భారతదేశములోనేకాక సమస్త ప్రపంచము లోని అనేక మేధావుల - ప్రవక్తల జీవితాలను ప్రభావితము చేసిన ఉద్గ్రంథము భగవద్గీత. ప్రపంచ వేదాంత వాఙ్మయమున భగవద్గీతతో సమానమైన గ్రంథము మరొక్కటి లేదు.

శంకరాదులైన శాష్యకారులపైననేకాక, తిలక్-గాంధీ మొదలైన ఆధునిక నాయకులమీదనేకాక. ప్రాచ్య పాశ్చాత్యదేశాలలోని మహనీయు లైన యెందరిమీదనో భగవద్గీతప్రభావము స్పష్టముగా గోచరిస్తున్నది.

ఇటువంటి ఉద్గ్రంథమును తెలుగు తేటగీతులలో అందరికి అందు బాటులో నుండునట్లుగా తీసుకొని వచ్చిన శ్రీ వంగపండు అప్పలస్వామి గారు అభినందనీయులు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర మద్యతరహా నీటి పారుదల మంత్రులు, నాకు మిత్రులైన శ్రీ వాసిరెడ్డి కృష్ణమూర్తి నాయుడుగారికి యీ గ్రం థము అంకితము చేయడం నాకు మిక్కిలి సంతోషకరమైన సంగతి. శ్రీ కృష్ణమూర్తి నాయుడుగారు సరసులు, సజ్జనులు, ప్రజ్ఞానిధులు. ఇక ముందు శ్రీ అప్పలస్వామిగారు అనేక గ్రంథాలను రచించి తెలుగుభాషను సంపన్నము చేయగలరని ఆశిస్తున్నాను.

రామానుజరావు

శ్రీ వాసిరెడ్డి కృష్ణమూర్తి నాయుడు

కృ తి క ర్త

ప్రజలమనిషి, ప్రజానేత, ప్రగతిశీలి
ప్రజ్ఞగలవాడు, ప్రముఖుడు, ప్రజలహితుడు
మంత్రివర్యుడు, మిగుల సౌజన్యపరుడు
ఈతడే వాసిరెడ్డి శ్రీ కృష్ణమూర్తి

ర చ యి త

కృతి సమర్పణ

శ్రీ భగవద్గీత

ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసన మండలి నాయకులు
మధ్యతరహా నీటిపారుదల శాఖామంత్రులు

శ్రీ వాసిరెడ్డి కృష్ణమూర్తి నాయుడుగారు

శ్రీ రామచరితంబు స్థిరముగా రూపొంది
భువియందు నొప్పారె కవితవలనె

శ్రీ కృష్ణలీలలు చిద్విలాసమునంది
రమణీయ తనుపొందె కవితవలనె

శ్రీ మహాభారతంబీ పృద్విజనియించి
కాంతిరేఖల జిమ్మె కవితవలనె

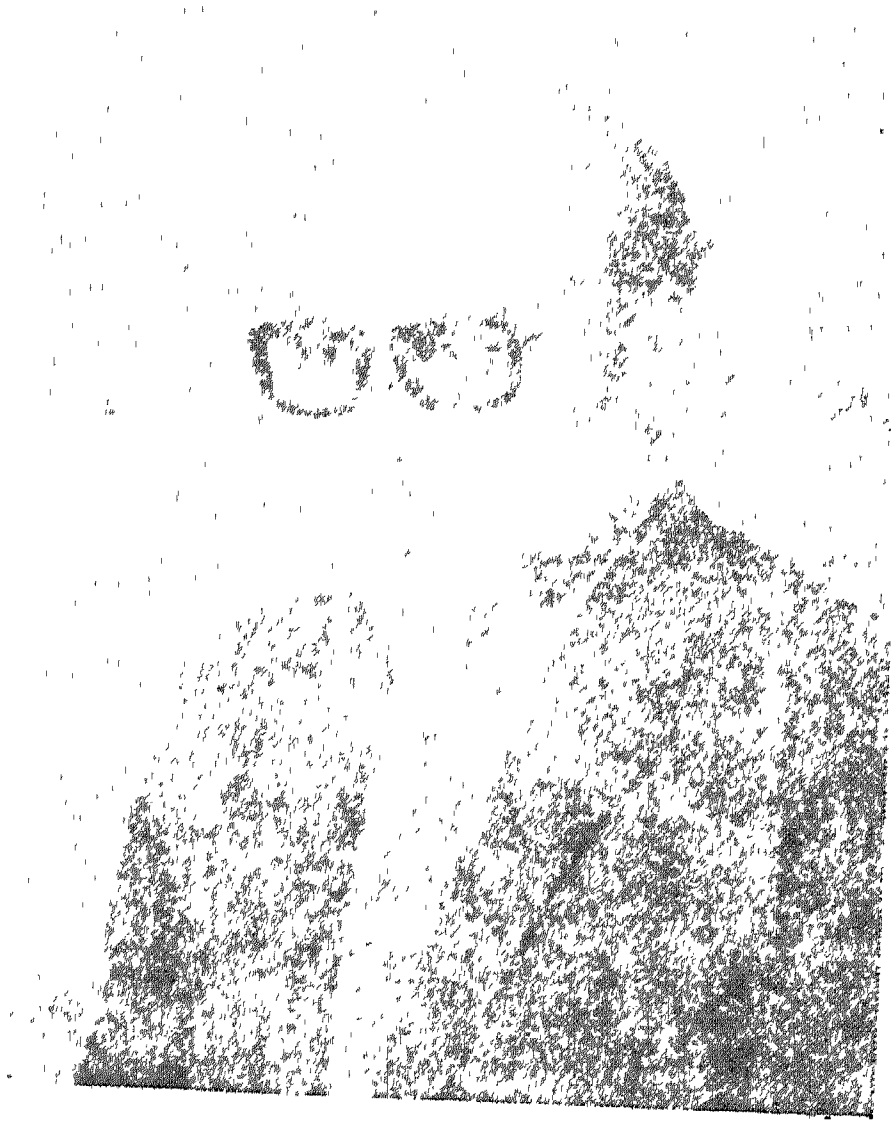
శ్రీకృష్ణరాయల కీర్తిచంద్రికలెంతొ
యవనిలో విలసిల్లె కవితవలనె

సృష్టిగల నీతిరీతులు స్పష్టమౌట
కవులు సృష్టించు రచనల కతనగాదె
వాసికెక్కిన వెలమల వాసిరెడ్డి
కృష్ణమూర్తికి నర్పించు కృతిని మిగుల.

అంకితంబంద నందరు నర్హులొక్కొ
వాసికెక్కిన సుగుణాళి వన్నెకెక్కు
మేల్మీశీలంబు నీలోన మెరయుకతన
నొసగితిని నీకె నా కావ్య కుసుమమిదిగొ

రచయిత

శ్రీ కోకా రాఘవరావుగారు

విశ్వకళా పరిషత్ అభ్యుదయ

న్యాయవాది, పేర్వడసిన రచయితడు -
కార్య నిర్వాహకుండు, గాయకుడు, నటుడు
జాతిసంస్కృతి సాహిత్య కాంతులైన
మర్వి కృషిసల్పు సాహిత్య పోషకుండు

రచయిత

కృతజ్ఞత

శ్రీ కోకా రాఘవరావు

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు న్యాయవాది

విశ్వకళాపరిషత్ అధ్యక్షులు

తెలుగులో నే రాసిన శ్రీ భగవద్గీతను వెలుగులోనికి తెచ్చి నా జీవితానికొక సార్థకృతను కలుగజేసిన శ్రీ కోకా రాఘవరావుగారిని నా హృదయంలో కలకాలం విలుపుకొంటాను.

నా ఆప్తమిత్రులు సంస్కార సభ్యులన్ని అలవరచుకొన్న సత్పురుషులు. నన్ను అనేక సమయాల్లో ఆదుకొని ఆస్థాయతల నందించిన అనురాగమూర్తి శ్రీ రాఘవరావుగారు.

విరుపమాన విజ్ఞానం - నిర్మలమైన మనస్సు - విత్సంవికపిత వదనంతో, నింపుగా కన్పిస్తారు శ్రీ రాఘవరావుగారు. ప్రేమానురాగాల్ని చిందించి, వాటిని ప్రతి ఒకరిపట్ల స్పందించి, అనురాగ ఆస్థాయతల్ని అందరినుండి అందుకోగల సంస్కారి, సౌజన్యుడు, శ్రీ రాఘవరావుగారు.

తనదైనది న్యాయవాదివృత్తి నిర్వహణలో ప్రఖ్యాతివడసి, మంచిపేరు ప్రఖ్యాతుల్ని ఆర్జించుకొంటూ నిరంతరం, తన విరుపమాన ప్రతిభాసామర్థ్యాల్ని ప్రదర్శిస్తూ నేడు పలువురి మన్ననల నందుకో గలుగుతున్నవ్యక్తి శ్రీ కోకా రాఘవరావుగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ప్రముఖ న్యాయవాది ఆంధ్రప్రదేశ్ లా జర్నల్ లా ఎక్స్ప్రెస్ సహపాదకులు. అనేక న్యాయశాస్త్ర గ్రంథాల రచయిత 'బార్

అసోషియేషన్ ఆఫ్ ఇండియా' ఆంధ్రప్రదేశ్ స్టేట్ బార్ కౌన్సిల్ కార్య నిర్వాహక సభ్యులు ఆంధ్రప్రదేశ్ లాయర్స్ కాన్ఫరెన్స్ ప్రథమ కార్యదర్శి.

ఆధునిక రాజధాని నగరాన రాష్ట్ర హైకోర్టు ప్రముఖ న్యాయ వాదిగావిరించి, న్యాయశాస్త్ర రంగాన ఒకవిపుణునిగరాజీస్తూ, ప్రతిభా వంతుడని ప్రతి ఒకరిచేత పొగడ్తుల నందుకొంటున్న శ్రీ రాఘవ రావుగారు, సంగీతం, సాహిత్యం, నాటకరంగంవంటి తదితర రంగాలలోకూడా తగిన ప్రజ్ఞా సామర్థ్యాల్ని ప్రదర్శించడం, తన బహుముఖ ప్రజ్ఞను ప్రస్తుతపరచుటకు విదర్శనంగా నిలువగలదు.

జంటనగరంలో అనేక సాహిత్య సాంస్కృతిక సంస్థల స్థాపనకు, అభివృద్ధికి విర్విరామకృషి నల్పుతున్న సంగీత సాహిత్యాభిమానులు శ్రీరాఘవరావుగారు "వృత్తిరీత్యా సాగవిపని అయినప్పటికీ, మనోప్రవృత్తి అటు మొగ్గుతూ మందడంవల్ల, వీలై వప్పుడల్లా సాహిత్యంలోకూడా కొంత కృషిచేయ గలిగాను" అని శ్రీ రాఘవ రావుగారే తన "శిల్పి"లో పొందుపరచారు.

భాగ్యనగరంలోగల విశ్వకళా పరిషత్ నకు అధ్యక్షులు - విశ్వ సాహితీకి ఉపాధ్యక్షులు. హైదరాబాద్ థియేట్రల్ సొసైటీ ఉపాధ్యక్షులు - అందువలననే నాయీ రచనకు ప్రచురించే సదవకాశాన్ని వారు నాకు కలిగించారు - తనొక రచయితగా మందడమే గాక సాహిత్యాభిమానం గప్పరచి సాహితీపోషకులుగా నేడు నాయీ గ్రంథ ప్రచురణతో విరిచారు - అభిరభారత తెలుగు రచయితల మహాసభకు కార్యదర్శిగానుంటూ ఆంధ్ర సాహిత్యానికి ఎనలేని సేవ చేస్తున్న సాహితీప్రియులు శ్రీ రాఘవరావుగారు.

హైదరాబాద్ లోగల వాణీ గానపథ - కళాభారతి - స్వరతరంగిణి. నట సమాఖ్యలకు నేడు వీరు అధ్యక్షులుగా మంటున్నారు.

సాహిత్యపరంగా కూడా సమాజానికి పేవచేయాలన్న సత్సంకల్పముతో, ఆంధ్ర సాహితీరంగాన ఒక అపురూప కళాఖండంగా నిలిచిపోగల “శిల్పి” అను గేయసంపుటిని పీడు రచించగా, విశ్వసాహితీ సికిందరాబాద్ వారు దానిని ప్రచురించారు - “శిల్పి” రచనల తను పొందుపరచిన రచనా శిల్పాన్ని ఉగ్గడిస్తూ “శిల్పి”లో ప్రముఖ విద్వత్కవులు, పండితులు, సాహితీ విమర్శకులు పొందుపరచిన - కావ్య పరిశీలన - కవన త్రోక్కాలి - అముఖమ్ - పరిచయా - లను చునం పరిశీలిస్తే తన దీ ప్రజ్ఞా విశేషంతో పాటు, తన రచనా స్వరూపం మనకవగతం కాగలదు.

నావట్ల నా రచనలపట్ల ఎంతో ఆస్థాయతను ప్రదర్శించి నా యీ రచనను వెలుగులోనికి రావటానికి వెలలేని సహాయ సహకారం నందించి, కలకారిం నా హృదయంలో ఒక సాహితీపేత్తగనేగాక, ఒక సాహిత్యపోషకునిగా నిలిచిపోగల శ్రీ రాఘవరావుగారిని గూర్చి నేనేమి వ్రాసినా అది అతిగా ఇతరులకు కన్పించడ మొక సహజమైన విషయం.

అందుకు తను వ్రాసిన “శిల్పి”లో పొందుపరచబడిన విద్వత్కవుల అభిప్రాయాల్ని తనపట్ల నాకుగల కృతజ్ఞతకొక చిహ్నంగా మరల నా యీ గ్రంథంలో మదహరిస్తూ పొందుపరుస్తున్నాను.

విశ్వసాహితీ సికిందరాబాద్ వారి అధ్వర్యమున వారి “శిల్పి” గేయసంపుటి ఆవిష్కరణ ఉత్సవం ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్ భవనం హైదరాబాద్ లో 1974 అక్టోబరు నెలలో జరిగింది. ఆ దినం జరిగిన కార్యక్రమానికి పలువురు ప్రముఖులు విచ్చేసారు. విశ్వసాహితీ కార్యదర్శి కొత్తపల్లి సుబ్రహ్మణ్యం స్వాగతంవలుకగా, దీ ప్రజ్ఞాకాలి ఆంధ్రప్రదేశ్ పాశ్చాత్య అకాడమీ కార్యదర్శి శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారు అధ్యక్షత వహించారు. ఆంధ్ర

డాక్టర్ వేంకటాచలదానిగారు “శిల్పి” కావ్యాన్ని సమీక్షిస్తూ “ఇందలి ఖండకావ్యములన్ని వచన కవితలని అని కుష్కవచన ములు కావని అంతరలయతో, అద్భుతభావములతో అనంత సత్య కథనముతో, అలరారు అందమైన కవితలని ఆస్పష్టత, అహం భావములేని రచనలని శ్రీ రాఘవరావుగారి “శిల్పి”లోగల కవితా శిల్పాన్ని కడు రమ్యముగా నభివర్ణించినారు అంతియేగాక, శ్రీకోకా రాఘవరావుగారు వృత్తిచే న్యాయవాదులయ్యు ప్రవృత్తిచే సాహితీ ప్రియంభావుకులని, శ్రీ రా వు గా రా కృ తి నే, అభిదానముననేగాక అంతరభావములందు రాఘవులేయని విహుచక్కగా నాతని వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రస్ఫుటపరచి పాఠకుల కందించారు.

ఆంధ్రుల అభిమాన ఆధునిక పీఠీరచయిత, ఆందచందాల ఆపు రూప గేయ కవితలనల్లులలో నఖండ ప్రజ్ఞానిది, ఆంధ్రభాషా సరస్వతికి ఆపురూప మధుర కవితా కానుకల వందించుటలో నందె వేసిన చేయి డా॥ పి. నారాయణరెడ్డిగారు కోకారాఘవరావుగారి రచనకు తొలిపలుకు వ్రాస్తూ “ప్రకృతిపురుషులు అనుబంధం రకరకాలుగా కల్పితం వర్ణితం, కొందరు సుతారపు గీతలలో చిత్రిస్తే, కొందరు సుత్తెదెబ్బలతో, ఏమైనా దారి ఏదైనా, కవి అనే మనిషికి వర్ణన అనివార్యం అని రాస్తూ “శ్రీ రావుగారు వేస్తున్న తొలి అడుగు ఇది మునుముందు కదనుతోక్కాలి” అని పి. నారాయణరెడ్డిగారు అభిప్రాయపించారు. అంతియేగాక, “చిరునవ్వులాంటి మనిషి మరుమల్లెలాంటి మనస్వి, కోకా రాఘవరావుగారిని అంటూ నాతని వ్యక్తిత్వాన్నికడు రమ్యంగా చిత్రించారు పి. నారె. “ప్రకృతిని రసమయ ప్రకృతిగా ఆపుడపుడు విషమించిన వికృతిగా” లోకాన్ని రాఘవరావుగారు రెండు దృష్టులతో గాంచగలిగినవారని స్పష్టపరిచారు పి. నారె.

ఆంధ్ర సాహితీవేత్త డా॥ అరిపిరాల విశ్వం వారి “శిల్పి” గేయ సంపుటిని సమీక్షిస్తూ “దూరపు ఆకాశంలో పొడసూపిన అరుణరేఖ

లివి - సూర్యోదయఃకోసం వేచియుండాల్సిన కొత్త ఆశలివి. అంటూ వ్యాఖ్యానించారు. వనతకన్న మానవత మిన్నయని, కవితను బతికించేది అనుభూతని, తెలుపుతూ, వినాదాలు అర్తనాదాలు పారవశ్య ప్రలాపాలు కవితగా చెలామణీ అవుతున్న యీనాడు - ఓ క్షణమైన విన్ను పెంచే కవిత - పీకు మనస్సునించే కవిత ఎప్పుడోతప్ప రావడం లేదని, కవిత వ్యక్తిని ముగ్ధుణ్ణిచేయాలని స్పష్టపరుస్తూ, ఈ కవి ప్రయత్నం పండి తెలుగు కవితాకాశంలో మరో కొత్త వెలుగు నిండాలని ఆశిస్తున్నా మన్నారు విశ్వంగారు.

ఆఖిలభారత తెలుగు రచయితల మహాసభ. ఆత్మక్షయ, తెలుగు సాహితీరంగాన ఒకకొత్త వెలుగుగా నేడు ప్రకాశిస్తున్న ప్రముఖ పత్రికా సంపాదకులు శ్రీ పోతుకూచి సాంబశివరావుగారు శ్రీ రాఘవ రావుగారి “శిల్పి”ని సమీక్షిస్తూ “వారి కలంనుండి వెలువడిన ఒక అపురూప కళాఖండమని వర్ణించారు. బహుముఖప్రజ్ఞ - పరిణీతిచెందిన అమృతహృదయం. మమతలుచిందిన మనిషి, ఇదే నిందిన మూర్తి శ్రీ రావుగారని అంటూ వారి వ్యక్తిత్వాన్ని ఎంతో చక్కగ వ్యక్తీకరించారు. అంతియేగాక, న్యాయవాది, రంగస్థల రేఖియోనటుడు, నిర్వాహకుడు, గాయకుడు రచయిత, ఏ రంగంలో ప్రవేశించినా ఆ రంగానికి శోభ కలిగించేవి మాత్రం వ్యక్తి శ్రీ రాఘవరావుగారని శ్రీ పోతుకూచి సాంబశివరావుగారు ఆంధ్ర పాఠకలోకానికి పరిచయం చేసారు. ఆంధ్రుల భాగ్యనగరాన, తనొక హైకోర్టు ప్రముఖ న్యాయవాదిగ మెలగుతునే, శ్రీ పోతుకూచివా రన్నట్లు “సాహిత్యానికి వన్నె”-తద్వారా పాఠకులకు మదుర మంజుల బావల వెన్న- తన కవితలద్వారా నేడు అందించగలుగుతున్నారు.

ఇంతటి బహుముఖ ప్రజ్ఞావిధి నేడు మరొక ప్రత్యేకమైన కీర్తి ప్రతిష్ఠల్ని ఆంధ్ర సారస్వత లోకాన అందుకోబోతున్నారు. అదే శ్రీ

రాఘవరావుగారు రచయిత, సాహితీప్రియుడేగాక, సాహిత్యపోషకుడు విశ్వభారతి కళాపరిషత్ ఆధ్వర్యంగా నా రచనను ప్రచురిస్తూ, ఆంధ్ర పాఠకలోకానికి నన్ను పరిచయంచేస్తున్న శ్రీ రాఘవరావుగారికి మరొక మారు నా కృతజ్ఞతాపూర్వక అభినందనల్ని సమర్పించుకొంటున్నాను. ఆంధ్రసాహిత్య వికాసానికి అవితర కృషిచేస్తున్న శ్రీ రాఘవరావుగారిని మనసారా అభినందిస్తున్నాను.

ఆంధ్ర సాహితీలోకానికి ఎనలేని సేవజేస్తున్న అమిత డి. ప్రజ్ఞాళి, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ కార్యదర్శి శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారు నే వ్రాసిన గ్రంథాన్ని పరిశీలించి, అందు పైవారి అమూల్యాభిప్రాయాన్నిస్తూ, ఆంధ్రపాఠకలోకానికి నన్ను పరిచయం చేసినందుకు వారికి నా వినయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

నా కృతిని స్వీకరించి, నాపట్ల అమిత ప్రేమానురాగాల్ని ప్రదర్శించిన, శ్రీ వాసిరెడ్డి కృష్ణమూర్తి నాయుడుగారికి నా హృదయపూర్వక నమస్కృతులు.

నాకు విద్యాదుద్ధుల్ని గరిపి, నన్నింతటి వానిని జేపిన నా చిన్న నాటి గురువులు స్వామి విరజానందకు (శిరోమణిగారు) నా హృదయ పూర్వ కప్రణామములు.

రచయిత
అప్పలస్వామి

త్రో లీ ప లు కు

శ్రీయుతులు - శ్రీ వంగపండు అప్పలస్వామి లెక్కరగారి చేత రచింపబడిన “భగవద్గీతను పరిశీలించితిని. సంస్కృత భాషా పరిచయంలేని వారికేగాక, మాతృభాషయైన తెలుగులోకూడా తగినంత పాటవములేని సామాన్యులకుకూడ అర్థము కావలెనను మహదాశయంతో సంస్కృత భాషయందున్న భగవద్గీతను, తేటతెల్లనుగు తెలుగుభాష యందు సులభతైలి తేటగీత పద్యాల్లో నమవదించుట, తెనుగుతల్లికి ఒక నూతనాలంకారమును గూర్చుటయనియే యని నేను భావిస్తున్నాను.

కవితా ప్రపంచమున నీకవి కడు నూతనుడేయైనను కమనీయ భావములు గడలుకొనునట్లు కమ్రపదద్రయోగముల నొనరించి కడు రమ్యముగ కవితయల్లుట కతిషయ ప్రాచీనకవుల కంపించుచున్నాడు.

ఇది జన్మాంతర సంస్కార మనుటకేమి సందేహము ! ఈతనికి మంచి భవిష్యత్ గలదనియు అనతికాలముననే అతిరమ్యమగు రచనల కొనసాగించగలడునుటలో సంశయ మేమియు లేదు.

ఉత్తమశ్రేణి కవులలో నీతడొకనిగా పరిగణింపబడుటకు, భగవంతుడీతనికి యితోధిక శక్తిని, యుక్తిని, ఆసక్తిని ప్రసాదించు గాక.

మకాం :

రాజమండ్రి

స్వామి విరజానంద

సాహిత్య శిరోమణి

మ న వి

మత సహనమున్న మనిషి మహాత్ముడెగద
సకలజాతి సమైక్యత సాగనప్పడె
ప్రార్థననుగొవ, మానసు నిర్వైర్యమంది
మానవత పూలు వికసించి మహినివెలయు

కమ్మని పదాలు యిమ్ముగ గుమ్మరిలగ
సౌంపొసంగిన భావాల సూక్తి మెరయ
రసము విరజిమ్ము రమ్యంపు రచన యౌను
కవిత, విజమిది దేవుని కరుణగాదె.

తెనుగు నుడికారమెంతయు తేటపడగ
సహజ కవితారసస్ఫూర్తి చౌకళింప
భావనాశ్వమ్ము జివమున పరుగులెత్త
రచనజేసితి సత్కవుల్ రమ్యమనగ.

ర చ యి త

శ్రీ హయగ్రీవాయ నమః

శ్రీ భగవద్గీత

భగవంతుని దూత

అది జగదైక మాత

సంసార ఈతకు వూత

శ్రీ భగవాన్ సత్య సాయిబాబా

శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ

కలియగంబిది మీకెల్ల తొలి యుగమున
దెలుపబడినట్టి దేవుని దివ్యవాక్కు
దెలియపరతును మీరంత దెలియవినుడు
ఇహపరాలకు తోడ్పడి యిడునుముక్తి

1

ప్రతి యుగమునందు జగతియూ ప్రగతిగొంచ
ధరణి కరుదెంచునా జగద్రక్షకుండు
ధర్మము నశించి నీతియు తరుగుచుండ
మర్మమెరిగించవృట్టును కర్మసాక్షి

2

ధర్మమార్గమునకును అధర్మమునకు
జరుగు సంఘర్షణంబును జాటి మిగుల
వ్యాసకృత భారతంబిల వాసికెక్కె
ధర్మమే సుస్థిరంబును మర్మమరసి

3

జీవులింను సుఖాలకు దేవులాడి
తోవగానక నిడుదురు గావుకేక
లింను యార్తుల రక్షింప నీశ్వరుండె
మనుజు రూపాన మెరిగంగ మహికివచ్చు.

4

అవని భారము వీర్పగదివిని విడచి
భువని వెలసెను శ్రీ కృష్ణ భూవరుండు
సృష్టిగల దుష్టశక్తులు నష్టపడగ
సృష్టమగు రీతి యీధరపట్టుపడగ.

5

ఆశ వ్యామోహ రీతులె అలముకొనగ
ఆత్మ విజ్ఞాన పీఠర నరయగలమ ?
అవని జనులకు బోధింప నవతరించె
నరుని రూపాన లేకున్న నరుడు వినున ।

6

చేతలకె నూత విడగల గీతనిలను
సంశయాత్ములు సరిలేక నణుగుదురిల
సమర భూమిలొ జూడ సంవాద మేమి
కదనరంగాన యాత్మ ప్రభోద మేమి.

7

ఇమిడియున్నది గూఢార్థమిందులోన
నరుని కిలతోడు పరమాత్మ యరయగాను
మనసు పరిపక్వమందిన మధుర క్షణమె
తత్త్వమరసెడి బుద్ధిని తనకు నిడుమ

8

మానసికమైన ఘర్షణ మదినిరేగ
మనిషి తత్త్వమునందుకు మహినిజూడ
మదివిగల రాగద్వేషాలు మరలిపోవ
నాత్మపరమైన విజ్ఞాన మలవడునిల

9

విమల వైరాగ్య భావన వెల్లివిరియ
ఆశ వ్యామోహరీతులు యంతమొంద
వ్యక్త్యహంకృతి తనలొయ వ్యక్తమవగ
నరసినాథంత ఫల్గుణుడాత్మ సుకృతి.

10

ర చ య త

శ్రీ భ గ వ ద్గీ త

అర్జున విషాదయోగము

1వ ప్రకరణము

ధర్మ భూమి కురుక్షేత్ర మర్మమరసి
పాండు కురుపుత్ర లెట్లు నుత్సాహులగుచు
కదవ మొనరించ నేరితి కదిలినారొ
తెలియ జెప్పుమ సంజయ తేటపడగ.

1

మిగుల ధృతరాష్ట్ర డీరితి పిలిచి యడుగ
సంజయుండంత పరికించె నమరభూమి
యుద్ధ మొనరించ నెంతైన సిద్ధపడెడి
పాండవుల కౌరవులగని పలికెనిట్లు

2

ఉభయవజ్రాలు రణభూమి నురికె మిగుల
వీరవరులెల్ల కురుభూమి జేరినారు
పాండవులవై పు ద్రువదాది రధికులుండ
కౌరవుల వెనుక భీష్మాది ప్రభుతులుండె

3

పెనుగులాడుట కొకచోట పేరుకొనిన
కౌరవుల పాండవుల నై న్య మహామహామని
ఒకటి నొకటిని ఢీకొన నుత్సహించు
ఎలిమి గజముల చందాన యిలను నిలచె

4

కౌరవుల సింహవాదాల గర్జనలకు
పాండవుల శంఖవాదాలు బదులుపలికె
*కౌర్యము దొలంగి క్రాంతికి కదనమింక
జరుగనున్నది ధరణికి శాంతికలుగ

5

తెల్లనౌ యశ్వముల పూన్లు తేరుపెన
నరుడు నారాయణుండును యరగినారు
అచ్యుతుడు పాంచజన్యము మ్రెచ్చనూడె
దేవదత్తము పూరించె దైవ సఖుడు

6

మౌర సంక్రామ మొవరించు మాడినారు
ధరనుగల యోధవరులంత దర్పితులయి
*ధర్మమిలన ధర్మముపై జరిపబోయె
దాడి శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ శాంతిమతి

7

పార్థసారథి వినగన పార్థుడత
గాండివము బూని యిట్లనె ఘనతమెరయ
నదుపుమోకృష్ణ రథమును వడివడిగను
పొగరణంతును కౌరవు ల్గిగులుపడగ

8

పోరు సల్పెద పోనిమ్ము ధారుణిగల
దురిత మతులను దునిమెద దురమునయన
విజయసారథి రథమును వేగపటచె
రెండు పజాలనడుమును యుద్ధదురీతి

9

* గీతలో తెలుపబడినది కాదు.

మధ్యభాగాన పాండవ మధ్యముండు
రథికుడై నిల్చి సర్వంబు మది నెఱుంగ
పరవ రూఢిని నొగ్గి పరికించి నాడు
ఒరులు గారని వారల నెరిగినాడు 10

పమి ? శ్రీకృష్ణ వీరంద రెవరటయ్య
ఆత్మబంధు సమూహమే, యరయ మీవు
బంధుమిత్రుల బరిమార్చి బ్రతుకగలనె
ఎందుకొచ్చిన తగవు ముకుందమనకు 11

* అవనిగల విషాద మన వైరాగ్యమనగ
అర్జున విషాదయోగము యవవిదేశే
ధరను విద్యుక్త ధర్మాలు ముక్తుగ వడిన
అలముకొనునది ధర్మను విషాదమనగ 12

ఆత్మబంధులజూచిన యాత్మలోన
మిగుల దిగులయ్యె వీతియె మీరితనయ్య
మనసు చాంచల్యమందె నొననముకందె
గాండివము పటుతప్పెను గుండెలెండె 13

ఎంత దుర్బుద్ధులెనను డెంతనున్న
స్వజనమును చంపదలచుట సవ్యమగునె
బంధుమిత్రుల దునుముట పాడియయ్య
ఉర్వి నీరీతి జేయుట యున్నతందె 14

* గీతలో తెలుసుబడినది క్కాదు.

రాజ్యమేవద్దు నా కీల రణమువద్దు
భోగభాగ్యాలకై దురుద్యోగమొద్దు
తుచ్ఛమగు మేని సుఖములతులను తూగ
స్వచ్ఛమగు రీతి తాయుట మెచ్చనగునె

ధర్మమీమాంస ! మదినెంచి తార్కికుడయి
మిక్కిలిగ గుందినరుడిట్లు చక్కనుడిదె
రక్తసిక్తము రాజ్యము రాజ్యరమయు
రుధిరమగు కూడు తినుయాశ మదిని లేదు

గురులు, తాతలు, తండ్రులు వరసుతులును
కులముక్షీణించ వీరిని కూల్చగలన !
అబ్బు తైత్రితోక్య యాధిక్యతన్నకూడ
బంధుమిత్రులజంపెడి భ్రాంతిలేదు

పలువురను జంపు పాపపు బ్రతకదేల
పొందగలిగినదేమి గోవిందమనము
బంధువుల నెల్లమ్రుందించు పని విహితమె
శత్రుభావంబుయిల నపవిత్రముగద

క్షేత్రధర్మము కడున పవిత్రమగునె
కులము క్షీణింపజూచుట కూడనిపని
దోషమెరుగక శత్రులు ద్వేషముగొన
దోషమెరిగిన మనకు నీ ద్రోహమేల

కులము క్షీణించ ధర్మాలు కూలిపోవె
అది గావచ్చును శృతియాగిపోదె
ధర్మమిలజాసి సర్వమధర్మ మగుచు
పాపరీతులె మనకింక పట్టువడును

20

సాంప్రదాయాలు నీధర సన్నగిల్లి
వంశ మర్యాదలను నవివట్టి వగును
కులము ధర్మాలు నిలలోన వెలితిపడిన
నీతినియమాలు పరిగను నిలుచుటెట్లు

21

కులము నిలకొల్లగొట్టుటకు రచగాదె
వంశ నాశనమది యెంతో వక్రరీతి
బంధు నిర్మూలనము పాపబంధ మరయ
దోషమంటగ తప్పదు దొసగుకూడ

22

వంశమాచార తెరగులెవ సుధబాయ
కులమునందలి స్త్రీలెల్ల ఖలమునంది
అక్రమంబగు తీరుల నరుగగలరు
కట్టుభాటులనెల్లను కాలదన్ని

23

గౌరవముజాసి స్త్రీలింక గడినిదప్ప
వర్ణసంకర మేర్పడు వసుధలోన
వంశ ప్రఖ్యాతియన్నది వట్టిపోవ
నరకలోకమె మిగులననాది పురుష

24

వర్ణ సంకరమేర్పడ పానుదేవ
కులము మర్యాదలనునవి తెలియబడవు
జాతి ధర్మము జనగను జగభిలోన
నీతిదప్పిన రీతులె నిలువగలవు. 2

వర్ణ సంకరమనునది షమధతోన
నరక మొందించగలిగెడి కరకురిత
పంశహానిని తలపెట్టువాడు యిలను
పితరులకు పిండవిషడక నె బ్రతుకగలడు. 2

రాజ్యలోభమె నాలోన రగుల్కొనిన
పూజ్యమగు పుణ్యమీధరపుణ్య పునుషణి
పాపమేగాక నదియొక కాపముగద
నష్టమై దేశమునకెల్ల రిష్టమగును. 2

శాంతినఁ దిన మనకు ప్రశాంతిలుగు
ఒరులకిల నేను యోడిన వికమహాత్ము
ఇలను నాబంధుకోటియు నిలువగలదు
యుద్ధమేగాంచు దుర్దశ యుద్ధబోధు 2

దైన్యతనుజెంది స్థాఘండు ధనువువీడచి
అమిత శోకాబ్ధినందున యడుగు వేష్ట
కదవరంగాన రథము పై జర్జరిలబడె
మనచునందున భయభీతి మంత్రాలెగయ 29

సాంఖ్య యోగము

2వ ప్రకరణము

బంధు మమకార ప్రీతి చేకుందుచున్న
ఫల్గుణుడు వినపరమాత్మ బలికెనిట్లు
వ్యక్తి విద్యుక్త ధస్మంబు వ్యక్తపరచి
అర్జున విషాదమెల్లను యంతమొంద

1

వినము ఫల్గుణచుంత నెమ్మనమునుంచి
కీర్తికినిబోయి యపకీర్తి దాల్తువయ్య
మోహమందియు భ్రాంతిలో మునిగినావు
స్వీయధర్మాను చరణము చెరుటయ్య.

2

హృదయ దౌర్బల్యమందుచు మదనపడకు
ఊతిని జూడగనది యెంతో తుద్రముగద
దాని విడనాడి నద్దర్శమూని యిపుడు
యుద్ధమొనరింప నీవింక సిద్ధపడుము.

3

తెమ్మగాండివ మదిగొనిర స్మృపార్థ
పిరికి తనమును విడనాడి నరుకవయ్య
శత్రువులనెల్ల నీవు సక్ష్మత్రియుడవు
వెనుకడుగదేల మనకిల వెలితిగాదె,

4

మాధవుండిట్ల తెమ్మని బోధపరచ
 బాధనందివ పార్థుండు బలికె నిటుల
 దూషితులుగారు ద్రోణాది భీష్ములిలను
 పూజనీయుల నే నెట్లు పూడ్చగలను ?

5

గురువులను జంజె నెత్తురుకూటి కొరకు
 నథము డితడని లోకము మదన పడదె
 అన్యులహరించి సన్మాన్యు లగుటకన్న
 బిచ్చమెత్తుక బ్రతుకుట మెచ్చదగును !

6

త్రిభువనాలను పాలించు ప్రభుడనై న
 ఇంద్రపదవిని చేపట్టి ఆందుకొనిన
 మనసునందున్న దుఃఖము మరలగలద
 ఇలకు, సంఘర్షణ మశా. తి, నిచ్చునుగద

7

యుద్ధ మొనరింప నుటేమి సిద్ధమగుచు
 ఎవరి నెవరిల జంపుదు రెవరెరుంగు
 ధర్మసమ్మాదము మనంబు మర్మమెరుగ
 శిష్యుడనుగాదె నన్ను శాసించవయ్య

8

అర్జున విషాదరేఖల వరసి మిగుల
 చిరు, నగవుమోము, నందున చి.దులాడ
 నరుని దీనత పోగొట్టు వరములీయ
 వనజభవు తండ్రి పార్థుండు వినగ బలికె

9

గొప్ప వేదాంతివలెనీవు గోచరించి
మెప్పునందిన విషయాల జెప్పినావు
నీదు పలుకులు విజ్ఞాన మోదకములు
కనగచేష్టల యజ్ఞాన కారకములు

10

అత్మజ్ఞానము నందెడి యర్హతగల
అత్మ పరిపక్వభావము నందినావు
ఆవనిలో నీదు యజ్ఞాన మంతమొంద
సాంఖ్యయోగ విధానము నఖిడ వినుమ.

11

పలుకులందున వై రాగ్య మొలకవోసి
పామరునిరీతి భ్రాంతిలో పడెదవేల
చావు పుట్టుక లీ ధర సహజముగద
నిక్కమరసియు పండితు ల్కమెలగు.

12

జీవి పుట్లుచు, పరిణామ భావమంది,
సృష్టినిండార మిగులను సృష్టమగుచు,
మరల నాశనమందుచు, మాటువడుచు,
తిరిగి యుద్భవమందును, ధరణిలోన.

13

జ్ఞానులగువారు వైరీతిగాంచి మిగుల
మోహమదిలేక వారెల్ల ముక్తులయిరి
చావుపుట్టుకలనునవి నఖియలు కద !
ధ్వంధ్వములె జూడ నిలలోన బంధనములు.

14

హెచ్చుతగ్గులు ప్రకృతియం దెప్పుడుండు
కష్టసుఖములు నిలలోన స్పష్టముగద
వీగు గెలుపులు నిలతుల తూగియుండు
ధ్వంధ్వ జగతిది తెలియమో ధవ్యచరిత.

15

శోకమోహాలె బీజాలు లోకమందు
ప్రాణులను దుఃఖపెట్టెడి ! ప్రాణసఖులు
వ్యక్తియందున నీ రెండు వ్యక్తమైన
ముక్తియొక్కడ మరి శాంతి వ్యక్తి కేడ.

16

జూడ జగమందు సంసార జూడయిదియె
మోహశోకాల కయ్యది మూలమరయ
ఆత్మవిజ్ఞాన మిలవ్యక్తి కలవడకను
ఘోర సంసార మదిదాట నేరితరము.

17

చావు పుట్టుకలేనట్టి స్వాత్మకొరకు
నీవు దుఃఖించ పనిలేదు నిజము వినుము
నేను నీవును మరియు యా నృపులుకూడ
ఉంటి మొకనాడు యిక మీద నుండగలము.

18

కాల్య యావన వార్ధక్య దశలనేవి
జీవి పరిణామ రీతికి త్రోవలు గద
అటులె జీవుడు నన్య దేహాలనందు
దీనతను బొందనేరడు ధీరగుణుడు.

19

పుడమి సుఖదుఃఖములకేమి తడబడకను
రెండిటను నొక్కరీతినియుండువాడు
జ్ఞానియై యొప్పు గొప్ప విజ్ఞాని యగును
ముక్తిమార్గమునందెడి శక్తినిగొను

20

పంచభూతాల కిలయాత్మ పట్టువడదు
అన్యులకదం దదెన్నడు నదియె స్థిరము
శ్రుతులు వివరించె నీయాత్మ గతిని యెంతో
ఇంద్రియాలకు నందని విధముగలిగి

21

ఆత్మయిల చావుపుట్టుక నందుననుచు
దలచినను నీవు దుఃఖంప తగదు వినుము
పుట్టునదియెల్ల నీ ధర గిట్టగలదు
గిట్టునదియెల్ల ధరలోన పుట్టగలదు.

22

అవని జనియించి రూపము నందునపుడె
ప్రాణియనునది మవ కిలగానబడు చు
తుదకు పోయెడిరీతిని వెదకుకొనును
వచ్చిపోయెడి జీవితై వలదుచింత.

23

ఆత్మ నొకడేమొ యాశ్చర్య పడుచు జూచు
వేళొకడు విస్మయంబంది వివరణిచ్చు
ఒకడు యాశ్చర్యమందుచు సకలము విను
ఎవరి తరమయ్య నీయాత్మ వెలిగికొనగ.

24

దేహములు యెల్లవిధముల దెగునుగాని
ఆత్మయనునది వాటితో హతముగాదు
స్వీయ ధర్మానుచరణము చెరుపటయ్య
వై రివరులను ద్రుంచగ వెరపదేల.

25

పంచభూతాల కయికి ప్రాణిజూడ
యెంచ నాత్మను యనియు యబాధించలేవు
ఆత్మశాశ్వతము శరీర మవనివెలసి
గలియు మరలను మట్టిలో నవతరించ.

26

యుద్ధమొనరించ నీవిల సిద్ధపడుము
విజయమందిన నీ కబ్బు విజయలక్ష్మి
హతమునందిన స్వర్గమె యమరగలదు
వీగు గెలుపులు రెండును, విలువనొసగు.

27

తెలియజెప్పి నీకిది తేటపడగ
యర్జునా లెమ్ము యస్త్రాల నందుకొమ్ము
ఆత్మకిల చావు పుట్టువులంటవయ్య
దేహము నశించు దీనిని తెగడవయ్య

28

జీర్ణ వస్త్రాల నిలవ్యక్తి మార్చినట్లు
ఆత్మ దేహాలమార్చి మార్చవతరించు
చావు బ్రతుకుల కర్తవు నీవటయ్య
నిలువవు శరీరము లిలను నిజము లినుము.

29

ఆత్మ కిలచావు పుట్టుక లసలెలేవు
దేహము నశించు ఆచిక్కు తీర్చలేవు
పుట్టునది యెల్ల నీధర గిట్టగలదు
సృష్టిలో రహస్యమిదియెంతో స్పష్టముగద.

30

జరుగవలసిన దెవరి లనెరుగగలరు
ఆత్మ స్థిరమది నాశన మందదెప్పుడు
నరయ నిటువంటి విజ్ఞాన మరుదెరుము
భ్రాంతి విడనాడియ స్త్రాల షట్టవయ్య.

31

స్వీయ ధర్మంబు విడనాడ శ్రేష్టమగునె
నీదు కర్తవ్య మెల్లను నీటగలిపి
మిగుల నపకీర్తితో నిల మిగుల గలవు
మరణమున కన్న యపకీర్తి మచ్చగాదె

32

లోకులిది విన్న నగుబాటు లోకువగద
చులకనగ జేసి యలుసుగ చూడగలరు
సూటిపోటుల మాటల నాటగలరు
పౌరుష మదున్న వీటిని పడగ తరమ

33

నేను నుడివి నజ్ఞానము నీకు దెలియ
కర్మయోగ పరిజ్ఞాన మర్మము విను
ఘోర సంసార బాధలు దూరములయి
పోరొనర్చెడి తీరుల పొందిక గన

34

ప్రతి ఫలాపేక్ష నందగ పరుగులెత్తు
ప్రతియొకడు పొందు వికలతఃఖిని నిజము
ఫలితమందెడి తలపది ప్రతిఫలి చ
నెరిగి ఫలమును దెగదుచే తెరగునుమ్ము

35

కర్మ కాండకు ఫలితము గానబడిన
ఆత్మ విజ్ఞాన పరుని కనవసరమది
కర్మ తప్పదు జీవికిధర్మమదియె
ఫలితమును యందపరమాత్మ ప్రాభవంబు

36

యోగమన ముక్కు చెవులను మూసికొనుచు
నరుగుటయు కాదు సంసారమంతవిడచి
ప్రాప్త మేరీతి తనకు సంప్రాప్తమైన
దిగుల నందనిరీతియె తగినదగును

37

చిత్తము సమత్వ మందిన జెందుశాంతి
మోక్షకారిణి జీవికి మోక్షమిడగ
దైవధ్యాన బు మనసు నిర్వైర్యమొంద
బ్రహ్మజ్ఞానము యలవడు పార్థలినుమ.

38

ఆత్మతత్త్వ విచారణ మరసినావు
కర్మయోగ పిరిజ్ఞాన మర్మము విను
ఆత్మ పరిపక్వ భావమీ యవనిగాంచ
నాత్మవిజ్ఞాన మలవడు నర్హతదియె.

39

ఆత్మ తత్త్వ విజ్ఞానము యలవడినచో
అజ్ఞ తయుశోక భ్రాతులు యణగ గలవు
ప్రతి ఫలాపేక్ష నందని ప్రతియొకపని
వ్యర్థమందదు ఆత్మ విశుద్ధికలుగు

40

నిశ్చ యాత్మక జ్ఞానమే నిహితముగద
ఏకరీతిని పుడమీని యెరుకపడును
నిశ్చయాత్మిక రహితులు నిర్ణయించు
జ్ఞానములు జూడపెక్కులు గానబడును

41

వేద ఫలము త్త మంబన్న వాదనగొని
స్వర్గము త్తమ పురుషార్థ సరణియనుచు
నీషణ త్త్రయ మందగ నిలుతువేని
నిశ్చలంబగు సద్బుద్ధి నిలువదిలను

42

కర్మలిలలోన భోగాల మర్మములని
అవని సుఖముల నందగా నరుగమనుచు
ఫలములొసగని వృతాలపూలు మాడ్కి
చెవికి యింపగ మాటలు చెప్పగలరు

43

నీవు సిష్కామపగుడవై నిలచి మిగుల
ద్వంద్వముల కతీతుండవై ధరణి మెలగి
సత్త్వగుణమంది వాంఛల సంగతుడిగి
ఆత్మజ్ఞానము, నొందగనరుగవయ్య

44

అచ్యుతుండిట్లు పలుకగా నాలకించి
అనియెనంతట నర్జునుడాత్మ దెలియ
బ్రహ్మజ్ఞానము యెటులుండు మర్మమెల్ల
తెలియజెప్పుము నాకిల దేటపడగ.

అడిగితివిగాన నుడివెదవయ్య వినుము
అనుచు పరమాత్మ యీ రీతి ననియెనపుడు
బ్రహ్మజ్ఞానియు స్థితధీయు బరగనొకరె
ఎరుకపరుతును స్థిత ప్రజ్ఞ నెరుగుమీవు.

తన్మయంబొంది క్రీడించు తనలోతాను
ధరనుగల వాంఛలన్నిట విరతబొందు
కష్టసుఖముల నొకరీతి గాంచగలడు
నిత్యయానంద రూపిగ మెలగగలడు

కష్టములుగల్గ నించుక కలతపడడు
సుఖము, లందెడి, యాశకు దఖలుపడడు
రాగద్వేషాలు మదిలేని యోగివరుడె
ఇలను, స్థిత ప్రజ్ఞ, డనబడు, నిదియె నిజము

కూర్మమిల జూడయవయ వాల్కూడదీసి
తనలోని మిడెడి రీతిని దాచుకొనును
అటులె యోగియు ఇంద్రియా ల్నదిమిపట్టి
విషయముల నందకిల నెంతో విజ్ఞుడగును.

మనసు దై వానికర్పించు మాన్యవరుడే
యింద్రియాలను నిర్జించి యిలను మెలగి
నిశ్చలంబగు బుద్ధితో నిలువగలిగి
మిగుల స్థితప్రజ్ఞు డనురీతి మెలుగుచుండు

50

క్రోధమిల మోహములకెల్ల కూడలిగద
మహిని సుజ్ఞానదీపంబె మసకవడును
మరపుగల్గిన బుద్ధియు మాంద్యమగును
బుద్ధి నశియించ జీవుండు బద్ధుడగును.

51

ఫలము నాశించి కర్మలు సలుపువారు
తద్గుణాన్విత జన్మలెనంద గలరు
సరిగ యోగమునంది సమత్వబుద్ధి
నందువారెల్ల మోక్షము నందగలరు.

52

విషయవాంఛలు యిలలోన వీడిపోవ
ఆత్మ పరివూర్ణ తను గాంచు మర్జనుండ
మనసు స్వాధీనపడియు నిర్మలమునంద
జ్ఞానమదిగల్గు నుపదేశ సరణి గనగ.

53

ఇంద్రియాలకు వశమైవ యిలను లేదు
ఆత్మశాంతి సుఖంబుల నందలేదు
చిత్తమందున శాంతియె వ్యక్తపడిన
సుఖమదన్నది జూడగ సులువుపడదు.

54

కర్మ యోగము

తెవ ప్రకరణము

చేతలకె యూతనిచ్చెడి గీత వినుచు
ఆత్మ పలికెను పరమాత్మ యంతవినగ
జ్ఞానమార్గమునందుట ఘనముగాదె
కర్మమార్గముచునకేల కరుణ హృదయ

1

అనగ శ్రీకృష్ణపరమాత్మ యనియెనిట్లు
మార్గములు రెండు మిగుల స్వతంత్రములవి
ఎవరు నిష్కామబుద్ధిని యెదను గలిగి
యాచరింతురొ యారెంటి నరయగలరు.

2

ప్రకృతి కిలలో కువవనట్టి ప్రాణిలేదు
కర్మబద్ధంబు జీవి : యా మర్మమెరిగి
జ్ఞాని జ్ఞానేంద్రియాలను చక్కనడిపి
కర్మల నొనర్చ నింద్రియాఙ్కదల విచ్చు.

3

కర్మబద్ధుడ నేనును ధర్మమరయ
కోరికలలేమి నాకిల కొరతదేమి
అయిన కర్మల నొనరింతు యవవికౌతకు
తెలివినందియు ప్రిజలంత తేరుకొనగ.

4

పామరత్వంబు విడుమదీ పాతకంబు
సోమరిగ నుండకిల నీవు స్వామివైన
కర్మబంధంబు జ్ఞానికి కలుగబోదు
అన్నిటికి సాక్షి నేనాదు వంటకుండ

వినుము నీవు యహంకార మెల్లబాసి
దురభిమానపురీతుల త్రుళ్ళడంచి
ప్రతిఫలాపేక్ష విడనాడి పాటుపడగ
ఫలితమాదివచ్చు పరమాత్మ పరవశించ

పూర్వజన్మల సంస్కృతి పుడమిదోవ
జ్ఞాని యజ్ఞామలెవరైన జగతిమెలగు
జీవుడిలరాగ ద్వేషాల తోవబట్టి
నరుగకుండిన నాతండు వరయు నాత్మ

కర్మనర్పెడి యింద్రియాల్కట్టువడిన
మనసునందున యాసక్తి మరలకున్న
జనులకాతడె వైరాగ్యమనుడెయైన
జ్ఞానమదిలేని పరమ యజ్ఞానిసుమ్ము.

ఈశ్వరార్చిత కర్మయు విచ్చుముక్తి
భిన్నమౌకర్మ విలనెల్ల భిన్నపరుచు
బరులమేలుకు సత్కర్మ లొవరజేయ
బంధముల పాలుగాక విఫలమునిచ్చు.

అఖిల విశ్వానికి రూప యజ్ఞము గద
యజ్ఞమొనరించ బ్రహ్మయు నాజ్ఞయిడెను
ప్రజ్ఞ విజ్ఞత ఫలితము యజ్ఞముగద
దివిజు లిల వృద్ధి నందెడి దీపిక గద

10

అన్నమే భూత కోటికి యాకృతినిడు
అన్న మింగగలు వర్షాలు యవని గురియ
యజ్ఞమే లేక మేఘాలు వసుధ లేవు
కర్మమందునె యజ్ఞముగానబడును

11

వేదములెకర్మకిరిలోన నాందియౌను
బ్రహ్మమందు నవేదాలు ప్రభవమొందె
విశ్వమెల్లను జూడగయజ్ఞ మహియె
యజ్ఞ మందునె సర్వంబు నమరియుండు

12

ఆత్మయే యతని సంతృప్తి కాదియగును
ఆత్మ యానంద ప్రాప్తి కాఠారమగును
ఆత్మ వలననె సంతోషమందగలుగు
నరుని కిరిలోన కర్మము లెరుకపడవు

13

జనకమహారాజు రాజర్షి యనగజెల్లు
సిద్ధిపొందిన మిగుల ప్రసిద్ధుడతడు
లోక సంగ్రహణార్థ మీలోకులరయ
నుర్వినిష్కామ కర్మం నొనరసలిపె.

14

శ్రేష్ఠుడిని నాచరించిన చేతలగని
 ఉర్విజనమెల్ల జేయనుద్యుక్తు లగును
 మహిమ నాతని చర్య ప్రమాణ మగుచు
 లోకులకు నెల్ల నదియొక తూకమగును 15

నేను కర్మల విడనాడి నిలుతునేని
 పుడమి ప్రజలెల్ల కర్మల విడువగలరు
 లోకమీదీతినంతట లోపముగొని
 సంకరంబంది ప్రజలలో సఖ్యతచెడు 16

ఫలము నాశించి కర్మల నిలను జేయు
 ప్రతియొకడు జూడయగును యజ్ఞావిసుమ్ము
 ఫలము, నాశించ. కనుకర్మ, నిలనుజేయు
 జాని మార్గమె జగతికి జూడయగును. 17

తాను సలిపెడి కర్మకు తానెకర్త
 ననుచు మూడుడు దలపోయనాత్మలోన
 కర్మకిలనాది త్రిగుణాలు కావునీవు
 త్రిగుణముల కాది ప్రకృతని తెలియమీవు. 18

కర్తనేగాను కర్మము ల్వ్యక్తపడగ
 సకలమునకెల్ల సర్వాత్మ సాక్షియతదె
 అనుచు దలపోయు విజ్ఞాన ఆత్మనెరిగి
 కర్మ బంధంబునకు తాను కట్టువడడు. 19

ప్రకృతి గుణమంది మోహన ఫలితమంద
కర్మవిరిసలుపగా జనుకర్మకులిల
ఆత్మ విజ్ఞానివారిని యద్దు పరుచు
బుద్ధి బేధంబు గలిగింపబోవరాదు.

20

ఫలము నాశించి కర్మల సలుపువారు
ప్రథమముననా ఫలాపేక్షమదిని గొన్న
కాలము గతించ వారంత గాంచగలరు
మిగుల నిష్కామ బుద్ధిని నిజముపార్థ

21

పకల కర్మలకిల సాక్షి చక్రియనుచు
నిశ్చలతగల్గి నిష్కామ నిరతిబూని
అవని నతికుడవను భావమణగిద్రొక్కి
వెడలు, మిలనుస్ప, ఛర్మంబు వెలుగుగాంచ

22

శుద్ధినదిగల్గి యీర్ష్యచే బద్ధులవక
నిర్దరణినాదు మతమును శ్రద్ధగొవిన
కర్మ బంధంబు వారికి గానపడదు
ముక్తి నొందును పాపవిముక్తి నంది

23

మూఢులను యవివేకులు మూర్ఖమతులు
నన్ను నిందించ పరిపడి నష్టముగొను
ఘోర సంసార గూడులో దూరగలరు
నాదు మతమును గనలేక నాశనమగు

24

పూర్వ జన్మ సంస్కారమే పుంజుకొనగ
జ్ఞాని యజ్ఞాను లిరువురు జగతిమెలగు
జ్ఞానియును యింద్రియాలకు పట్టుపడడు
ప్రకృతికిల లొంగి యెంతైన వికృతి గనక

25

గానట ఫారలమము నాజ్ఞానశ్శతిని
ఇంద్రియాలకు పశమైవనిలను దోచు
శత్రువులు రాగ ద్వేషాలు మిత్రమగును
జీవుడిల వాటనందిన తోవగవడు

26

రాగ ద్వేషాలెవరునిలో ప్రోగుపడిన
మంచిచెడ్డలు రీతిని త్రుంచగలడు
స్వీయ ధర్మము విర్జీలచ నిజవగలడు
పరుల ధర్మాల నొండగ పొకగలడు

27

స్వీయ ధర్మంబు నిలజేయ చెరపురాదు
గుణము లేకున్నకలుగదు దోషమిలను
పరుల ధర్మంబు వరయ భయావహంబు
స్వీయ ధర్మావ శ్రేష్టత చిందులాడు.

28

మిగుల వైరాగ్య రీతియె తెగడ బడిన
కామనువది వ్యక్తిలో కావబడును
కామరీతుల నెల్లను కాలదన్ని
ఆత్మ వైరాగ్య వన భానరయమీవు

29

మనసు బుద్ధిని యింద్రియోల్మారల నీకు
కామరీతిని నవియెల్ల కలుగజేయు
మానసిక స్థైర్యమది నీకు మంచిదెచ్చు
దేహ భ్రాంతిని విడనాడు తేజముగొన.

30

అంతర్థము వినుమీవు ఆత్మసఖుడ
ఇంద్రియ విజేత ధన్యుడు యికమ తెలియ
జ్ఞాన విజ్ఞాన రీతుల జూడనేగి
ఆత్మ ఆనరసెడి శక్తిని యందగలడు

31

స్వీయ ధర్మంబె నిలనెంతో శ్రేష్టతగద
పరుల ధర్మాల జొరబడ పాతకంబు
అనెడి శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ కనియెనిట్లు
ఫల్గుణుడు భక్తిశ్రద్ధల ప్రిస్తుతించి

32

పాప మార్గాల నందగ పరుగు లేల
బలిమి నొంది యొక్కొక్కరు పతనమవగ
పాపరీతుల నందెడి లోపమేల
ప్రశ్నకిడును త్త రంబిల పరమ పురుష

33

అర్జునుని యంతరంగాన యలము కొనిన
ధర్మసందేహమది చీరదైవమపుడు
పలికె సద్గతి యెంతైన పట్టువడగ
ప్రగతి నడదెసలందున ప్రాకిపోవ

34

కామ ప్రేరితనరుల్లెల్ల కాంచగలరు
అశ వ్యామోహ రూపయాకారములను
కామక్రోధాదు లెల్లను కలుగ గలవు
వ్యక్తియందు రజఃశక్తివ్యక్త పడగ

35

పోగలు గ్రమ్మిన యగ్ని పైతెగబడునుకొ
మురికి నందిన యద్దము మెరయబోదు
మావి లపిండమెంతయు మనకవడును
కామమదిగల్గ జ్ఞానము కానబడనె.

36

కామమే కోరికలకెల్ల కారణమిది
పోగయు మురికియు మావియు తెగడ బడగ
కిడు ప్రకాశించు వస్తువుల్ పుడమిలోన
కామము సకల జ్ఞానాన్ని గంచుచీప్తి

37

ఇలను పరికించ మన యింద్రియాలకన్న
నమితి తేజము మనసున కమరగలదు
మనసుకన్నను బుద్ధిసద్ ఘనతగలది
ఆత్మయిది బుద్ధి కంటెను పావనంబు.

38

జ్ఞాన యోగము

4వ ప్రకరణము

అర్జునా వినుమిల సర్వమరసిచూడు
జ్ఞాన యోగము దెలిపెద జ్ఞానివగుము
తెలిపితిని తొల్లి సూర్యునకెలమి ఓని
నెరిగితిరి అంతవరసగా పరమ ఋషులు

1

అనగ నర్జునుడమి తాదృతంబు నంది
వినగ బలికెను యిది యొక వింతదోష
యుగయుగాలకు ముందున్న సూర్యునకును
నేడు గలనీకు సాధ్యంబె నాడు దెలుప

2

ఫల్గుణుడు విన పరమాత్మ బలికెనిట్లు
ఇరువుతము యెన్నో జన్మల తెత్తినాము
నరవరా నీకు జన్మలు యెరుకపడవు
ఎరుగుదును నేను వాటికి పడుడనవుట

3

ప్రకృతి కిలలొంగి జీవియు పరవశించు
ప్రకృతి నిర్జించగల శక్తిపరుడనేను
జీవులకు నెల్ల నధిపతి నైన నేనె
జీవినొదును యిలనొక త్రోవకొకకు

4

కాశ్వతంబైన వేనె యశ్వాతమగు
జీవులుత్పత్తి నొందగ తోవవిడుదు
వెనుక పన్నుల కర్మల వెలుగులోన
ఐన కర్తనునే గాను ఆరయమివు

10

కర్మ ఫలితము నందెడి కాంక్షవీడి
నిత్యయానంద పరుడు నిరాశ్రియుడును
కర్మలొనరించినను వాడ కర్మపరుడె
కర్మబంధంబున తవికిల గానబడదు.

11

సకల సంసార బాధల పంద్రము విల
బాటగల రీతి నీకిల తేటపరుతు
ననగ యర్జునుడెంతో యానందపడగ
మరలనీరీతి కృష్ణుండు కరము బలికె

12

కర్మలొ నకర్మ వికర్మ కర్మమందు
నరయ గలవాడె నాదర్శమైవజ్ఞాని
కర్మమర్మము దెలియుట కష్టమైన
వానికిట కర్మబంధంబుగానబడదు.

13

ప్రాప్తమైనంత స్థితికి సంతృప్తుడగుచు
ఈర్ష్య ద్వేషాల నందక నిలను మెలగి
ద్వంద్వ జగతికి నందని కర్మపరుని
కర్మ లింసాటి ఫిద్దుల కర్మములకు

14

విషయమందలి యాసక్తి వెడలిపోవ
 పుడమి గల యాశపాకాలు వీడిచనగ
 తనువు కొనసాగనదియు తరించుటకును
 వృత్తిజేసిన పాపని వృత్తిగఱుగు.

15

యోగ యజ్ఞము పలుపగ యోగివరులు
 ద్రవ్యయజ్ఞము నెరవేర్చు ధరణీపతులు
 జ్ఞానయజ్ఞము గావింతు జ్ఞానపరులు
 తాపసులు జేతురిం తపోయజ్ఞములను.

16

ముక్తి నందెడి వ్యక్తుల నెరుకపరుతు
 ఆత్మజ్ఞానమునందు పన్నార్గపరులు
 ఇంద్రియసుఖాల నిర్జించు విమలమతులు
 గాఢ యారాధనాత్మ నిగూఢపరులు.

17

పాపి యోగాక నిల నిరుత్సాహపడక
 జ్ఞానపాదన యూతగ జాలినప్పడు
 ధరలో సంసార సంద్రమున్ దాటగలరు
 అజ్ఞత నశించు జ్ఞానాన్ని యంటుకొనగ.

18

జగతిజ్ఞానమె యపురూప ప్రగతి గలది
 దీని సరితూగగల దిలగానబడదు
 యోగసిద్ధిని పొందిన యోగివరుని
 యాత్మలోపల నీ జ్ఞానమమరియుండు.

19

నిగ్రహము శ్రద్ధ మతియు నువిరతిగల్గి
జ్ఞానము లభించు తథ్యము జగతిలోన
వ్యక్తిజ్ఞానోదయంబంద జ్ఞానియగుచు
చిత్తశాంతివిపొందు సమత్వమొంది.

20

మిగుల నాసక్తి యభిలాష మిన్నముట్టి
యాత్మనిగ్రహశక్తియైనమరియుండు
విజ్ఞులిలదెల్పు రీతుల విశ్వసించు
వాడు యీ ధర విజ్ఞాన వంతుడగును.

21

సంశయాత్ముని కెన్నడు శాంతిలేదు
సౌఖ్యమన్నది శూన్యము చపలమతికి
జ్ఞాన మిలమోక్ష పొందెడి జ్ఞానయగును
మోక్షమిలకాంతి నందెడి మూలమగును.

22

లోకరక్షణకొరకల లోకమందు
జ్ఞానులిల కర్మలొనరించ జనగవళయు
స్వీయ ఫలితమునలదలి ధ్యేయమెడల
కర్మబంధంబు ఆతనికి గానబడదు.

23

నీవు నిష్కామపరుడవై నిలచియిలను
ముద్ధమొనరింప నస్త్రాల సిద్ధపరచు
మాత్రసందేహ మదిబాసి యడుగుపేసి
దైవలీలగ నిదియెల్ల తలచవయ్యు.

24

కర్మ సన్యాసి యోగము

పద ప్రకరణము

విజయదంతట కృష్ణుండు వినగ బలికె
ఉర్బిలో కర్మలొనరించ నుత్తమగుని
మరల నొకమారు జేయకమాను మనియు
దెలిపజివి యిందులోపల శ్రేష్ఠమెద్ది

1

అడిగితివిగాన తెల్పెద నర్దునాభ్య
కర్మ సన్యాస యోగపు కథనమెల్ల
జ్ఞాన కర్మలు రెండు సమ్మానితములే
ఐన విష్కామ కర్మమె యర్హతము

2

ఎదను కోరిక లేమియు మెదలకుండ
అన్నిటనసూయ జెందక నరసిజొనుచు
రాగ ద్వేషాలనెడబాయు యోగివరుడె
తరను సన్యాసి యను నొప్పు తత్త్వవేత్త

3

జ్ఞాని యజ్ఞానులిరువురు సతము భువిని
సర్వ కర్మలనెపుడు సలుపుచుండు
రొకరు కర్మల నంటకను సుకృతిగాంచు
వేరొకడు కర్మబద్ధుడె వేదనపడు

4

అన్నిటికి కర్తదైవంబె యనుచు దెలిసి
కర్మలొనరింప పాపము కలుగబోదు
ఒరుల యాజ్ఞాను నర్తికి దురితక్షేద
దైవమును నమ్మినడచిన దైన్యక్షేద

5

బంధుమమకార క్షీతి పసందుగనక
హృదయ నైర్మల్యతన్ సదా యుజుపథాన
బుద్ధి నిలుపి నిరీహుడై యద్దరిత్రి
కర్మ లొనరించువాడె పోకర్మయోగి.

6

ఆత్మకిల పుణ్యఫాపాలు యంటపయ్య
కర్తయును భోక్తయును గాదు వ్యక్తపడదు
సృష్టికిది కారణంబుగ సృష్టమవడు
నటన, కిలనాంధి ప్రకృతి సమ్మేటుగనినను

7

ఆత్మయన్నది నన్నింట యవగతమగు
కలుషమన్నది యాత్మకు కలుగబోదు
ఆత్మ యొకరీతెనె చచ్చెన యవతరించు
ననెడి భావకుడగును జుష్టువని జ్ఞాని

8

జ్ఞాన ధనుడగు విప్రని, వినయపరుని,
శునకమునెగాక శునకాల దినినవాని
గరివి గోవును నొకరీతి గాంచగల్గు
పండితుడె సమ, దర్శునుడనగ జెల్లు

9

సర్వమున నిర్వికారత సంతరించు
బ్రహ్మమందు నదేదివ్య ప్రాభవంబు
నరసి సమ బుద్ధిగలవారె ఆత్మదెలిసి
ముక్తిపరులగు నీ జన్మ ముగియకుండె

10

విషయ వాంఛలు నీలోన వెల్లివిరియు
ఆత్మ పరమైన సుఖశాంతుల లలవడనిల
బ్రహ్మమందునె మనసెల్ల క్రిమ్ముకొనిన
శాశ్వత సుఖమ్ము లిలలోన సంక్రిమించు

11

భోగ భాగ్యాలు భూలోక రూపములయి
ఆది యంత్యాల నందలి యమరుకతన
దుఃఖ కారణమగుచు నశాంతి నిడును
బుధుడు నాసక్తి విడచి సత్పథము గనును.

12

కామ కోపధరి నెల్లను కడకు నెట్టి
చిత్త విగ్రహ శక్తియు వ్యక్తపడగ
నాత్మ రూపము గనుగొను యతివరులకు
బ్రహ్మ విర్యాణ పథమది పట్టుపడును

13

అవని సుఖములు జూడ నశాశ్వతములు
వేడ్కవిచ్చుచు నరులకు వేదన నిడు
శాశ్వతంబైన యాత్మవిజ్ఞానమరయ
సంత, శానందములకది స్వంత గృహము

14

అన్ని పాణుల నొకరీతి నరయునట్టి
నిత్యంతయున్న హృదిలోన కర్మమేడ
కామ క్రోధాల నిర్జించి క్రింతిగొనిన
బ్రహ్మ పదవియే నీకిల వట్టువడును

15

శబ్దవిషయాల లోనికి సాగకుండ
దృష్టి కనుబొమలందున పాణివాయు
నాశికలొనిడి నిగ్రహ మరయునాడు
మోక్షమందెడి రీతి ప్రత్యక్షమగును.

16

ఆత్మ సంయామ యోగము

6వ ప్రకరణము

ఆత్మ సంయామ యోగంబు నరయుమీవు
తెలియజెప్పెడినీకీల తేటపడగ
భరణు పంకల్పరీతుల నెరినెరింగి
విషయమందున యానక్తివిడువ వలయు

1

ప్రతి ఫలాపేక్ష నాశను వదలిపెట్టి
నిలను కర్తృత్వమన్నది తొలగిపోద
జ్ఞానవైరాగ్యముల గొను జనుడెమిగుల
యోగమందగ నీభర యోగ్యుడగును

2

ఒకరి యభివృద్ధికిలకర్త లొకరుకాదు
సిద్ధపడుమీవు సీయాశ్మనుద్దతించ
వృద్ధి నున్నతస్థితి స్వయంకృషి యనంగ
వినమెజూడమె మరిజడ్డుదనమడేల

3

చునను స్వాధీనపడినట్టి మనుజువరుని
కాత్మనరయగబంధువై యమరగలదు
ఇంద్రియాలకు లోకువై నిలనుమెలకు
వ్యక్తికిలయాత్మ శత్రువై వ్యక్తపడును

4

ఇంద్రియాలకు వశమైన యిలనులేదు
మానసిక శాంతి అదిలేని బ్రతుకదేల
మనసు నిర్మించి మనగలుగు మనుజుడగుడె
శాంతిగొను ద్వంద్వముల తిక్రాంతుచును

5

మన్ను కనకాలనాకరీతి నెన్నుకొనెడి
యుత్తముడు పొందు నీలలోన యోగసిద్ధి
మిగుల సమభావమేర్పడి మెలగియిలను
హెచ్చుతగ్గులమది సరిపుచ్చుకొనును

6

అమిత యాహరపరుడ నా హరపరుడు
సతము నిర్మించు వాడును స్వప్నపరుడు
ఆత్మ విజ్ఞానమందగు నర్హులగుచు
యోగమునుపొందజాలరు ఓంఘోర్ధ

7

యోగమది నభ్యసించగ యోగివరుడె
మిగులనేకాంతస్థలమున మెలగవలయు
ఆత్మస్థిరతకు వాంఛలనెఱచుకొనుచు
దైవభావమె నీలువెల్ల తాండవించ

8

సంశయముబాసి వీనత, తరలిపోవ
వాంఛలన్నవి తననుండివదలి జనగ
ఇంద్రియాలను నిర్జించి నిరతమెలగి
యోగమభ్యాస మొనరింప బూనవలయు

9

సర్వమాదేవ దేవుని సత్కృపయని
 దైవమందున మనసును తద్దవిల్పి
 సర్వకాలాని నా ప్రభు సంస్మరించి
 ఆత్మ దెలియ నమందాను భూతినందు 10

ఆత్మలో జగతినంతను యరసిమరల
 సర్వమందున తనయాత్మ సరిగజూచు
 నతడె నిల నమదర్శనందగ జెల్లి
 సర్వమిల బ్రహ్మమయమని యుర్వి నెరుగు 11

అన్నిటిలో దైవతత్వమె యమరియుండు
 దైవమందునె యన్నియు తెలియబడును
 అనెడి యిరువురు నాకెల నొకరెసుమ్ము
 పార్థ నొకరిది యొకరిదారాతనమిల 12

అఖిలప్రాణుల సుఖదుఃఖ పటలముగని
 తనదు సుఖదుఃఖములగనె తలచువాడు
 యుర్విప్రాణుల హితుడగు నుత్తముండు
 ననగజెల్లును ఓపార్థ వినుమనీవు 13

ధర్మమదిదెల్పు కృష్ణబోధామృతంబు
 వినుచుపార్థుడు పరమాత్మకనియెనిట్లు
 ఆత్మచాంచల్య రీతిని యరసినాడ
 అర్హున్నదయోగమునభ్యసింప 14

మానసిక నిగ్రహంబంద మనకుతరమ
వాయుపును నిగ్రహించుట వశమ మనకు
మనసు స్వాధీనపడుననియనగ విశమ
పుడమిగా సంశయముదీరనుడుపునుయ్య

15

అర్జునుని యాత్మసందేహమువనిదీర్చు
పలికెపరమాత్మ సంశయంసమసిపోవ
మనసు చంచలమతిదుష్టమైనదేమి
మార్గమున్నది సాధింపమనకుపార్థ

16

వ్యక్తియశ్శాసకలిమి దైరాగ్యబలిమి
వ్యక్తమగుచుండ సాధన వన్నెగాంచు
మనసు స్వాధీనమగుటకు మరియునీవు
యోగమును యాచరించుటకు త్తమ మగు

17

కృష్ణదీరీతి పలుకగ ఫల్గుణుండు
ప్రశ్ననిదెపరమాత్మయై పలుకెగాను
యోగసాధన మభ్యుక్త లోకమిడువ
నిహపరాంకు యాకడు యర్హుడగున

18

అర్జునుని సంశయము దీరననియె నిట్లు
యోగభ్రష్టుడు భరను నయోగ్యుడగునె
పూర్వజన్మ సువాసన వడమిలోన
పుణ్యవంతుల గర్భాన జన్మగలిడు

19

గదచిపోయిన జన్మల గతులవెల్ల
 విలువగను నాతడెంతైన మెలగగలడు
 పూర్వజన్మపుసుకృతము పుంజుకొనగ
 నాత్మయోగిగ ముక్తిని యందగలడు

20

జన్మలను పొంది పాపాలజనగనాడె
 యోగిగా జన్మమెత్తెడి యోగ్యతగను
 మిగుల విష్ణుమతర్మయే పేరిమిలను
 తెలియు మోపార్థ నీవిల తెలివిమీర

21

విజ్ఞాన యోగము

7వ ప్రకరణము

ఆత్మ సంయమయోగము నరసినావు
వినుము విజ్ఞానయోగము విశదపరుతు
దైవయాశక్తి పరులకు తెలియదగిన
జ్ఞానమెరిగింతు నీజన్మ సార్థకమవ

1

బ్రహ్మజ్ఞానము నెరిగింతు సార్థ నీకు
యెరిగి తవయేని జీవిని ఎదను నిల్పు
మితర మిలనీ కనవసరంబొక మీద
బ్రహ్మవిద్యా ప్రవీణులు పరిమితమిల

2

ప్రకృతి యెనిమిదిరకములు సార్థవినుము
సృష్టిని, నీరును, వాయువు బుద్ధిమనసు
అగ్ని, గగన, మహంకార మనగనివియె
చిహ్నములు ప్రకృతికి నిజమెన్న గనుము.

3

చూడు మద్భుత జగతిని శుద్ధ ప్రకృతి
చేత నా చేతనత్వము చెలుపు గనును
భూతకోటికి నీరెందు నూతనిచ్చు
శుద్ధ ప్రకృతియె నారూపు యిద్ధరిత్ర

4

వృష్టికిర్తను ప్రళయకారకుడనేనె
మదిని జూడుము సర్వోపగతుడ నేను
అన్నిటను నేనె అంతట నున్నవాడ
నాలో యీ విశ్వమిమిదెను నరయు మీవు.

5

సర్వభూతాలకిల దీక్షశక్తి నేనె
జీవనాభారమును సర్వదీప్తిజకును
ఉదకముననుండు రసము నేనాడునుమ్మ
భువిని పరిమళమోదును భవుడనాడు.

6

వినకరుడు చంద్రు డిలకిడు దీప్తి నేనె
అగ్నిలో లేజమును నేనె యొట నిజము
ఎనయనాకాశమందలి ధ్వనినినేనె
నరుల యందలి హృదయ మ్మరయనేనె.

7

వేదములయందు నోంకార మోదునేనె
బుద్ధిమంతులయందున్న బుద్ధి నేనె
శౌర్యవరులకు తేజస్సు శక్తి నేనె
తాపమలయందు వెలుగొందు తపమునేనె.

8

వన్నెరుంగుము యాత్మలో వరుడసివు
కాంక్షయను రాగ మదిలేవి సరళహర్షి
కామమునువది నాలోన కానబడిన
నేను మాత్రము దానిలో విముడబోను.

9

హర్ష శోక మోహాదులు అపనియన్తు
శయదమాదులు నాలోనె యరుదునయ్య
అయిన నే వాటిలో లేను యరయమిష
అన్నిటినునుందు వాటికి నందకుండ

10

త్రిగుణములగల్గి నీ భర తిరుగుచున్న
నరులు నారీతి నరయుట నరుదె నుమ్ము
త్రిగుణములకే నే నతితుడ తెలియమిష
త్రిగుణమగు నాదు మాయను తెలియజేరు.

11

పార్థ వినునన్ను గొల్పని పాపులెవరొ
మూఢులై జ్ఞానమదిలేక మూలువారు
త్రిగుణములనంది మూఢులై తిరుగువారు
నరయ హింసాత్మకులు పనుష్యాధములును.

12

వివరణిడిచాడు నా భక్తులెవరొ యిలను
మిగుల కష్టాలలో బడివగచు వారు
కోరికలు దీరయిలలోను కొలచువారు
ఆత్మ జ్ఞానులు మోక్ష జిజ్ఞాస పరులు

13

భక్తి పరునికి సుఖవుగ పట్టు పడుదు
భక్తి కలిగిన జ్ఞానికి రక్తి విడుదు
శక్తి యుక్తుల నిడుచును సర్వమిడుదు
జ్ఞాను లెరుగుదు రిలనునే జ్ఞానియనగ

14

పుట్టుకలనందు నరుడిల పూర్వజన్మ
కర్మలను భవమందియు క్రాంతినంద
విశ్వమెల్లను సాక్షి విష్ణువనగ
నరుడు జన్మకు సార్థక్య మరయునాడె

15

కోరికల క్రాంతిలోబడి కోరుకొనదు
మనసు ముక్తిని ప్రతిఫలమందెంచి
ఫలము నాశించి ప్రార్థన సనిపిరేని
ఫలితమిడుదును ముక్తిని బడయలేరు

16

స్వీయదైవ సమర్చన జేయువారు
అత్మ కనురూపమైనట్టి యర్చనలిడ
నిచ్చ గొంతు లొవార లొనర్చవచ్చు
భక్తి శ్రద్ధలు నానుండె ప్రభవమందు.

17

దేవతయె గొల్వబడినను గావగలను
కోరికలదీర్చి నరులకు కూర్మినిడుదు
దేవతలు నామ మాత్రము దైవమేను
కోరికల దీర్చు కర్తను కురుకుమార

18

పూజలొనరించి పేవలపుతమి సలిపి
భక్తిశ్రద్ధల నెంతయు భజనసేయు
నిడుదు వరముల భీష్టాలు నెఱుపుచుందు
భక్తకోటికి వశమౌదు రక్తినంది

19

మూఢులెరుగరు మిగుల నాజాడలన్ని
మాయలోబడి నన్నిల మరువగలరు
చావు పుట్టుకలేలేవి దేవుడనవి
తెలిసికోలేరు యజ్ఞులు తెలివిమాలి

20

నేటిగల జీవినిలనొకనాటిజీవి
అవనికేవచ్చు రేపటి జీవికూడ
అవగతంబగు నాకెంతొనరుడ వినుచు
జీవి గనలేదు నన్నిల తోవజాసి

21

పుట్టుకతో రాగత్వేషాలు పుట్టునుగద
పుడమినవి జ్ఞానరీతిని పూర్చుగలవు
కోరికల గూడునందున గూలద్రోపి
దైవమును గాంచి నెరిగెడి దారిమూసి

22

పుణ్యకర్మల నొనరించి పుడమిలోన
పాపమెడబాయ నరుడు ప్రభావితుడగు
పాపరహితుడె దేవుని పజ్జజేరు
ముక్తి సౌధాధి రోహణమొనరజేయు

23

జన్మ రాహిత్య మందెడి మర్మమరసి
దైవధ్యానమునందెడు ధర్మపరులె
కర్మ యాధ్యాత్మ రూప సద్ధర్మములను
తెలిసికొనగల్గు నిల జితేంద్రియములుసుమ్మ

24

- గీత విసుచును పరమాత్మ నంతమగని
పాచ్చడడుగగ ప్రశ్న పరంపరలను
ఆత్మరంజింప పరమాత్మ యంత దెలిపె
మిగత పదకొండు యోగాలు వివీతమవగ

25

- ఆత్మ పరమాత్మ రూపాలు యవగతమవ
నర్తునుండంత సస్త్రాల నందుకొనెను
మిగుల విష్ణుమ మెంతయు మేళవించ
స్వీయ ఛర్మాల నెరవేర్చు ధ్యేయమందె

26

- ఛరసు విద్యుత్త ఛర్మము నరసినడచె
నరుడు జ్ఞానోదయంబందె యెరిగెతనను
నరుడు నారాయణుడును పరములిడిరి
శాశ్వతానంత సుఖములు సర్వులంద

27

సమాప్తం